

TYSTNADSPLIKT OCH SEKRETESS

Alla har tystnadsplikt

Grundprincipen är att ingen får lämna ut uppgifter utan att brukaren själv har godkänt det. Det gäller till exempel uppgifter om den sjukdom man har, den behandling man får eller om ens privata situation. I samband med anställning som personlig assistent skriver du under ett avtal om bl.a. sekretess.

Tystnadsplikten styrs hos en privat vårdgivare/assistanssamordnare utifrån patientsäkerhetslagen. Den som bryter mot tystnadsplikten kan dömas i domstol eller på andra sätt bestraffas av de myndigheter som har tillsyn över vården.

Tystnadsplikten gäller all personal, avsett om det är inom offentlig eller privat regi och oavsett om det är läkare, sjuksköterskor, assistenter eller administrativ personal.

Brukaren bestämmer själv

Lagarna innebär att inte ens brukarens närstående har rätt att få veta vad som sägs och sker om man inte vill att de ska veta. Brukaren bestämmer själv vem du som assistent får lämna ut uppgifter till (då väljer brukaren vilka individer som får informeras).

Undantag från tystnadsplikten

Även om sekretessen och tystnadsplikten är omfattande kan sekretessen brytas under vissa omständigheter utan att man som brukare ger sitt medgivande. Det gäller till exempel om det föreligger fara för ens eget eller andras liv. Ett sådant undantag är alltså, ifall man akut behöver komma till sjukhus och brukaren ej kan föra sin egen talan.

Undantaget gäller även vid Lex Sarah-anmälan där den anställde har rapporteringsskyldighet att genast rapportera till D&K om hen uppmärksammar eller får kännedom om ett missförhållande eller en påtaglig risk för missförhållanden på arbetsplatsen.

Läs mer om detta på: <http://www.socialstyrelsen.se/lexsarah>

Brott mot tystnadsplikten

Även om det finns vissa lägen när man får bryta eller ska bryta mot tystnadsplikten är det enbart i undantagsfall. Grundtanken är att tystnadsplikten är till för att skydda brukaren.

Om man misstänker att någon i personalen har brutit mot tystnadsplikten kan man anmäla det till D&K, polisen eller Socialstyrelsen (IVO). Det kan leda till att personen blir åtalad och dömd.